ГӘДИМ ДИЈАРЫН ҜӘНҸЛИЈИ

62 ил ағсачлы бир халгын тарихи үчүн кичик сәһифәдир. Лакин бу сәһифә нечә-нечә гырылмаз телләрлә кечмишә вә ҝәләчәјә бағлыдыр. Бу илләрдә ҝөрүлән вә әзүлү гојулан ишләр халгын ән нәчиб арзу вә истәкләринин һәјата кечмәси јолунда атылан мисилсиз аддымлардыр.

Азәрбајчаны одлар јурду, шаирләр вәтәни, узунөмүрлүләр, сон илләрдә исә ифтихарла гырмызы бајраглы дијар адландырырлар. Од, поезија, узун өмүр вә ал бајраг тәшбеһләринин Азәрбајчан сөзүндә говушмасы бу күн јени мә'на кәсб едир. Биз билирик ки, хүсусән сон он ики илдә ҝөрүлән ишләр өз бөјүклүјү илә чошғун гуручулуг романтикасыны доғурмушдур! Биз бу романтика илә һәр күн, һәјатымызын бүтүн саһәләриндә растлашырыг. Азәрбајчан партија тәшкилаты бу јолла һәјатын бүтүн гатларына нүфуз едир, тә'сир ҝөстәрир

Бу тә'сирин нә гәдәр бөјүк олдуғуна бир мисал сөјләмәк истәјирәм. Кечән ил әфганыстанлы гочаман јазычы Мәһәммәд Шәфи Рәһгозар Азәрбајчана ҝәлмишди. Өлкәмиздә кәндләрин вәзијјәти, кәнд тәсәррүфатынын тәшкили, кәндлиләрин мәишәти илә бағлы китаб јазмаг, бизим тәчрүбәмизи өз өлкәсиндә јајмаг нијјәти илә рајонларымызы ҝәзирди. Шамахы, Көјчај, Шәки, Загатала рајонларына бирҝә ҝетдик. Загаталадан ҝери гајыдан күн ҝөздән Мәһәммәд Шәфи тутгун ҝөрүнүрдү, әлини синәсинә гојмушду. «Сизә нә олуб, устад, үрәјиниз ағрыјыр?» — дејә сорушдум. Мәним бу суалыма ҝүлүмсәди, «Үрәјим ағрымыр, үрәјим ағлајыр,—деди. — Үрәјим ағлајыр ки, бу ҝөзәлликдән ајрылырам вә гочалыг да ҝәлиб һаглајыб, бир даһа ҝөрүшәчәјимизә үмид азалыб». Бу сөзләри дејәндә о, көврәлди.

Ҝери гајыданда кәндләримиз һаггында фикрини сорушдум. Јенә дә тәбәссүмлә: «Сизин кәндләриниз бизим шәһәрләримиздән јахшыдыр»—деди. Гонаг нәзакәтини нәзәрә алсаг да бу сөзләрдәки һәгигәти данмаг мүмкүн дејил.

Белә епизодлар чохдур. Бунларын һамысынын архасында бизим үчүн бу күн бәлкә дә адиләшмиш, лакин гејри-ади олан реал һәјат фактлары дајаныр.

Бу сәтирләри јазанда ҝөзүмүн өнүндә бир-бириндән ҝөзәл шәһәрләримиз чанланыр: Сумгајыт, Минкәчевир, Әли Бајрамлы, Степанакерт, Дашкәсән... Инди Азәрбајчаны бу шәһәрләрсиз тәсәввүрә ҝәтирмәк олмур. Һалбуки чәми 30—40 ил әввәл бу шәһәрләрин һәлә һеч әзүлү гојулмамышды. Һәлә нәһәнк тикинтиләри, мәһсулу дүнјанын бүтүн гитәләринә ҝедән сәнаје мүәссисәләрини, нефтчиләримизин, памбыгчы вә үзүмчүләримизин бөјүк әмәк рәшадәтләрини демирәм.

Биз фәхр едирик ки, инди Азәрбајчаны дүнјанын мүхтәлиф гитәләри илә тәкчә карван јоллары вә бу јолларла дашынан јералты вә јерүстү сәрвәтимиз бирләшдирмир. Инди Азәрбајчандан узанан јолларла халгымызын бөјүк зәкасынын вә мә'нәви гүдрәтинин шөһрәти аддымлајыр, бәдии сөзүмүзүн, мусигимизин, рәссамлығымызын, мәдәнијјәт абидәләримизин сорағы кечиб ҝедир. Тарих боју бәшәр мәдәнијјәтинә нечә-нечә сәнәт баһадыры вермиш, өз балача торпағындан чох бөјүк хәјал вә дүшүнчәләри ганадландырмыш халгымыз бу күн өз зәнҝин мә'нәви сәрвәтинин вариси кими чох гүдрәтлидир.

Доғма республикам! Мәдәнијјәт чәбһәләриндә дајанан сыравн әсҝәрләр кими биз бу күн сәнин бөјүк бајрамына мүбарәк дејирик!.. Арзуларымыза ганад вердијин, үрәјимизи бөјүк вәтәндашлыг оду илә исиддијин, көнлүмүзү халгымызын кечмиши вә бу күнү илә бағлы бөјүк ифтихар һисси илә долдурдуғун үчүн биз сәнә үрәкдән «сағ ол!» дејирик.

Унудулмагда олан шөһрәтимизи, таланан сәрвәтимизи, адымызы, руһумузу, дилимизи, варлығымызы јад пәнчәләрдән горујуб өзүмүзә гајтардығына ҝөрә сәнә әбәди миннәтдарыг!

Бу күн сәнин адын башымызын үстүндә бајраг кими дalғаланыр. Биз сәнин адыны ән бөјүк вәтәндашлыг сәнәди кими ҝәздиририк, дүнјаны сәнин ишығынла долашырыг. Биз фәхр едирик ки, Одлар јурдунун бу ишығы әбәдидир, сөнмәздир вә дүнјанын һәр јериндә бизим ән е'тибарлы бәләдчимиздир.

Һараја јол алсам, һајана ҝетсәм
Синәмдә бу јурдун ҝөзүдүр, ҝөзү.
Ән бөјүк сәнәдим, һимајәдарым
Доғма Азәрбајчан сөзүдүр, сөзү.
Дәмирәм зирвәдә, һәдә, әзиздир
Дәрәсә гој дәрин тәкинә еним,
Синәмдә үрәјим дајанса бир күн
Вәтән нәбзим кими дөјүнәр мәним!
...Елә үзаглара дүшүб ишығын
Ҝөрәк бу ишыгда мин јохуш кечим.
Чыхырам дүнјаја ачыг алнынла
Олар Азәрбајчан сөзү бәләдчим!

Сабир РУСТӘМХАНЛЫ.